

tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje Iłżecki Powiatowy Związek Komunalny w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. WŁADZE NADZORCZE.

§ 57.

Władzą Nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy Władzy Nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych, celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji, Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub Iłżeckiego Powiatowego Związku Komunalnego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu Władzy Nadzorczej.

Statut niniejszy zastępuje statut Powiatowej Kasy Oszczędności w Wierzbniku zatwierdzony postanowieniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1926 r. L. S. F. 2720/26.

Niniejszy statut Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu iłżeckiego w Wierzbniku uchwalony został na posiedzeniu Sejmiku Iłżeckiego w Iłży w dniu 30 czerwca 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta: *S. Konopacki.*

Członek Wydziału Powiatowego:

Władysław Jasiński.

Wydział Powiatowy Sejmiku Będzińskiego zgodnie z postanowieniem art. 32 Dekretu o Tymczasowej Ordynacji Powiatowej dla obszarów Polski b. zaboru rosyjskiego z dnia 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 13) podaje do publicznej wiadomości

STATUT

o opłatach specjalnych i dopłatach drogowych na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego pow. Będzińskiego na utrzymanie dróg wojewódzkich i powiatowych, oraz na budowę dróg powiatowych, uchwalony przez Sejmik Powiatowy w dniu 8-go marca 1929 r. i zatwierdzony reskryptem Pana Wojewody Kieleckiego z dnia 8 sierpnia 1929 r. L. Sm. 2227/12.

Na podstawie art. 19 i 23 ustawy z dnia 10-go grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 6, poz. 32 z 1921 r.) wprowadza się na rok budżetowy 1929/1930 na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego pow. Będzińskiego specjalne opłaty i dopłaty na utrzymanie powiatowych i wojewódzkich dróg kołowych, oraz na budowę dróg powiatowych.

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na 1929/1930 r. na utrzymanie dróg w kwocie zł. 526.736,73 i na budowę dróg w kwocie zł. 1.119.891,68, pomniejszona o kwotę zł. 20.000,00 stanowiącą dotację Ministerstwa Robót Publicznych na kupno wału parowego, o kwotę zł. 165.571,75, osiągniętą z dodatkowych opłat i dopłat (§ 2) na utrzymanie dróg o kwotę zł. 333.175,20, osiągniętą z dodatkowych opłat od adjacentów (§ 2) na budowę dróg o kwotę zł. 800.000,00, pochodzącą z pożyczki na budowę dróg, oraz o kwotę złotych 125.022,73 dopłaconą z ogólnych funduszy Powiatowego Związku Komunalnego, podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. zasadniczego państwowego podatku gruntowego, jak również w stosunku do przypadającego samoistnego podatku komunalnego od gruntów państwowych;

2. państwowego podatku przemysłowego, uiszczanego przez nabycie świadectw przemysłowych, i kart rejestracyjnych;

3. państwowego podatku od nieruchomości.

Obciążenie opłatami drogowymi poszczególnych płatników nie może przekraczać:

a) 150/0 przypadającego na płatnika zasadniczego państwowego podatku gruntowego, jak również 150/0 samoistnego podatku komunalnego od gruntów państwowych, pobieranego na rzecz gmin i Pow. Zw. Kom. łącznie;

b) 500/0 państwowego podatku od nieruchomości w miastach niewydzielonych od niektórych budynków w gminach wiejskich;